

derved, at disse fort før Præmieuddelingen søge at opkjøbe de Heste, om hvilke de ifølge deres bedre Indsigt kunne formode, at de ville erholde Præmien.

Men, uagtet Raadet nu erkjender, at de ovenanførte Indvendinger mod Præmiesystemets Anvendelse med Hensyn til Hestene kunne frembyde nogen Betænkelighed, har samme dog paa den anden Side udtalt det som sin Overbeviisning, at nysnævnte Vanffeligheder deels ikke ville være uovervindelige, deels ialtsald ikke kunne tillægges en saadan Vægt, at Præmiesystemet derfor skulde ophøre at være, hvad det efter Sagens Natur er: et høist virksomt Middel til at forædle og forbedre Landets Hestavl. Og Midlerne til at omgaae disse Vanffeligheder maae, efter Raadets Formening, især kunne udfindes af de locale Foreninger, hvem Præmiernes Uddeling skal betroes, eftersom disse ved deres Kjendskab til Opdrættene og Hestevælden i Districtet til en vis Grad ville kunne erstatte Mangelen af Stamtavler og sørge for, baade at de belønnede Dyr benyttes som Tillægsdyr og at Præmierne komme de virkelige Opdrættere tilgode.

Hvad angaaer Maa den, hvorpaa dette System hensigtsmæssigt kunde bringes i Udførelse, da anerkjender Raadet tilfulde, at den af Commissionen foreslaaede Maade: at virke i Forbindelse med de landoekonomiske Foreninger, navnlig saaledes, at der tilfuges disse et Tilskud af det Offentlige i samme Forhold, som de selv gjøre Tilskud til Huusdyravlens Fremme ved Præmier, langt er at foretrække for den tidligere benyttede Fremgangsmaade, ligesom det ogsaa, naar det saaledes sættes som Statens nærmeste Formaal at virke stimulerende paa de Privates Interesse for Sagen —, hvad der ansees for det eneste Rigtige — antager, at Diemedet vil kunne opnaaes ved det af Commissionen foreslaaede Maximum af 400 Rbd. for Statens Tilskud i ethvert Amt, i Særdeleshed, naar hensees til, at Præmierne ikke behøve at være saa meget høie for at frembringe den tilstgittede Virkning, navnlig med Hensyn til de mindre Jordbrugere, for hvilke Hingsteholdet er mindre bekosteligt, samt at Pengesfordelen ikke er det eneste Motiv til at eftertrage Præmien, men at der lige saa meget vil

kunne regnes paa den Vre, der sættes i at vinde samme.

Naar derimod Commissionen i sit Udkast til Bestemmelser ved Præmieuddelingen har foreslaaet en Bestigtigelses-Commission, som efter Udkastets § 2 skulde bestaae af tvende af Amtets landoekonomiske Selskab udnævnte sagkyndige Mænd i Forening med Landstutimesteren, da har Raadet ikke kunnet tiltræde denne Anskuelse. Da Landstutimesteren ikke kan ventes at ville have et saa specielt Kjendskab til enhver Egn's særegne locale Forhold som uønskeligt, formener Raadet, at han, naar han erholdt en Stemme, der maaftæe alt for let vilde blive den afgjørende med Hensyn til Præmiernes Tilskjendelse og fremfor Alt deres Fordeling mellem de forskjellige Arter af Huusdyr, enten let vil være tilbøielig til overalt at gjøre visse, een gang antagne, Principer gjældende, med Tilfidesættelse af, hvad Egnens Tarv kræver, eller nødt til at raadføre sig med Commissionens i Egnen hjemmehørende Medlemmer. Han vil herved, efter Raadets Formening, let opvække Misnoie, hvad enten den er grundet eller ugrundet, og i det Hele komme til at indtage en Stilling, der maa være mindre behagelig for ham selv og let vil kunne medføre skadelige Virkninger for det Almindelige. Da disse Ulemper ville kunne undgaaes, naar Præmieuddelingen i det Hele overlades til de landoekonomiske Selskabers egen frie Raadighed, alene under en vis Control fra Statens Side, har Raadet foreslaaet, at det overlades vedkommende landoekonomiske Foreninger saavel at tilkjende Præmierne gjennem en af dem selv valgt Bestigtigelses-Commission som at afgjøre, hvorledes den hertil tilstedeværende Sum skal fordeles mellem de forskjellige Dyrearter, samt at Landstutimesteren blot skal være nærværende ved Dyrskuet, for paa Statens Vegne at have Tilsyn med Præmieuddelingen, og senere herom at kunne indgive Beretning, i hvilken han da vilde have at gjøre opmærksom paa de Misbrug, som han maatte troe at have bemærket.

Hvad angaaer de Midler, hvorved Staten, foruden ved Præmier, efter Commissionens Forslag skulde virke særskilt for Hestevævlens Fremme, har Raadet med Hensyn til Landstutteriet udtalt, at et saadant